

δοκιμάζων τοὺς ἐπιμελεστέρους καὶ διεγείρων τὴν φιλοτιμίαν τῶν φιλοπόνων. Ὁλιγαρχῶς ζῶν ἔχορήγει εἰς τοὺς ἐνδεῖς τὰ πρὸς διατροφὴν, ιδίαις δαπάναις εἰς Εὐρώπην ἀποστέλλας πολλούς. Τοιοῦτος γενόμενος ὑπὸ πάντων ἐσέβετο καὶ ἡγαπᾶτο ζῶν, θανὼν δὲ προεπέμφθη εἰς τὸν τάφον μὲν τὰ δάκρυα ἀπαρηγορήτων μαθητῶν καὶ φίλων.

Οὐδὲν τῶν ἀνω μηνημονεομένων συγγραμμάτων αὐτοῦ ἔξεδόθη, ἐκτὸς ἐνὸς ἐπιγράμματος εἰς τὰς ἐπιστολὰς Συνεσίου τοῦ Κυρηναίου (1792), τεσσάρων ἐπιτυμηίων καὶ ἐνὸς πτερυγίου, κατὰ τὸ Σιμίου τοῦ Ροδίου, εἰς Νεόφυτον Καυσοκαλυβίτην, καὶ μιᾶς ἐπιστολῆς πρὸς Κοσμᾶν τὸν Μπαλάνον (¹), καὶ ἐνὸς ἐπιγράμματος εἰς Τύψηλάντην.

Κατὰ συμβουλὴν, δόηγίαν καὶ διδρθωσιν τούτου ἐγράφησαν αἱ γραμματεῖαι τοῦ Κομητᾶ, καὶ τοῦ Νεοφύτου Δούκα.

Ιωάννης Πέζαρος.

Ἐγεννήθη ἐν Τυρνάβῳ καὶ ἐδιδάχθη τὴν ἑλληνικὴν κατ' ἀρχὰς μὲν ἐν τῷ σχολείῳ τῆς πατρίδος αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἔξ 'Αγράφων Ιωάννου, μετὰ ταῦτα δὲ ἐν Ιωαννίνοις ὑπὸ Κοσμᾶ Βαλάνου, καὶ ἐπὶ τέλους μεταβὰς εἰς Αθωναὶ ἤκουσε τὰ μαθήματα τῆς νεωτέρας φιλοσοφίας ὑπὸ τινος τῶν ἔκει μεινάντων μαθητῶν τοῦ Εὐγενίου, Κυπριανοῦ ὀνομαζομένου. Ἐκ τοῦ Αθωνος προσκληθεὶς διδάσκαλος τοῦ σχολείου τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Τσαριτζάνης ἐδίδαξεν ἔκει πέντε ἔτη, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν ἔτει 1775 μετέβη εἰς τὸ τοῦ Βλαχολειβαδίου νεόκτιστον σχολεῖον, ὃπου ἐνεκκα τῆς φήμης αὐτοῦ συνηθροίσθησαν πάμπολλοι μαθηταί ἐπὶ τέλους δὲ προσκληθεὶς, μετὰ τὸν θάνατὸν τοῦ διδασκάλου Λάμπρου Πάσχου, ἐν ἔτει 1782, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ Τύρναβον καὶ ἀναδεγχεὶς τὴν σχολαρχίαν, ἐπλάτυνε τὴν οἰκοδομὴν τοῦ σχολείου, καὶ ἐν αὐτῷ ἐδέχετο τοὺς ξένους μαθητὰς, οἵτινες εἶχον ἐκτὸς τῆς κατοικίας, τροφὴν, πλυστικὰ καὶ τὴν λοιπὴν περίθαλψιν δι' ἔτησίας πληρωμῆς ἔζηκοντα μόνον γροσίων.

Ο Κούμας χρηματίσας μαθητὴς τοῦ Πεζάρου λαλεῖ ὡς ἔξῆς περὶ τοῦ ἀειμνήστου τούτου διδασκάλου.

Ο παράδοξος οὗτος ἀνὴρ, ὃστις ἀν ἐσπούδαζεν εἰς τὰ πανεπιστήμια τῆς Εὐρώπης ζήθεις σκιάστει πολὺ τὸ κλέος τοῦ Εὐγενίου, μὲ τὸν εύρυχωρότατον νοῦν τους ήνων ζῆλον διακαέστατον πρὸς ἔξαπλωσιν τῆς παιδείας, καὶ βίον ἀληθῶς Σωκρατικόν. Καὶ πρότερον εἰς τὰ

(¹) Piccolos, Supplement de l'Anthologie Grecque, σελ. 235. Τὰ τελευταῖς ἔξεδθησαν ὑπὸ Κ. Ασωπίου ἐν Β' Περιόδῳ τῆς Ελληνικῆς Συντάξεως.